

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3941/2019
26.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле АА из, чији је пуномоћник Милица Д. Радивојевић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ ДОО ..., чији је пуномоћник Саша Алексић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4459/17 од 22.05.2019. године, у седници одржаној 26.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4459/17 од 22.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 104/17 од 10.07.2017. године, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је обавезан тужени да јој на име прековременог рада исплати новчане износе, за период, у вредности и са каматом, као у њеном садржају. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је обавезан тужени да јој на име накнаде за неискоришћени годишњи одмор за 2011., 2012. и 2013. годину, исплати новчане износе у вредности и са законском затезном каматом почев од 22.05.2014. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 46.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4459/17 од 22.05.2019. године, по одржаној главној расправи, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да тужили исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке) у ставу другом и трећем изреке и у том делу жалба туженог је одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле за већа тужбена тражења (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили на име накнаде трошкова поступка по жалби исплати износ од 38.170,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), и нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија је увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Тужба у овом спору ради исплате поднета је 20.05.2014. године.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном захтеву који се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора побијаног дела (122.168,12 динара), не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена. Ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је по жалби ревидента првостепена пресуда преиначена у његову корист, па би право на ревизију по основу овог преиначења могла користити само тужила.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић